

Besvarelse (20/7 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Det følger af § 18 a i den sociale styrelseslov, at der som medlem eller stedfortræder i et amsankenævn ikke kan udpeges personer, der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål og dér er beskæftiget med sagsbehandling, klientbehandling el. lign.

Det antages, at et medlem af et socialudvalg ikke er omfattet af denne bestemmelse.

Efter § 9 i socialministeriets bekendtgørelse nr. 519 af 25. september 1975 af forretningsordenen for amsankenævnene må et medlem af et amsankenævn ikke deltage i behandlingen af en sag, når vedkommende har deltaget i det sociale udvalgs afgørelse af sagen, eller når sagen vedrører personer, han er knyttet til, eller forhold, han er personligt interesseret i. Bestemmelsen henviser herved til den specielle inhabilitet, som er omhandlet i forretningsordenens § 3.

Efter § 3 må ingen deltage i behandlingen af sagen, når vedkommende er interesseret i udfaldet, er beslægtet med klienten, eller der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes fuldstændige upartiskhed.

Formålet med de nævnte bestemmelser i den sociale styrelseslov og i forretningsordenen for amsankenævnene er at sikre en objektiv behandling af sagerne i amsankenævnene.

I forbindelse med forslaget om ændring af den sociale styrelseslov med henblik på oprettelse af amsankenævnene gav folketingets socialudvalg på foranledning af en henvendelse fra Amsrådsforeningen over for socialministeren udtryk for, at der kunne opstå inhabilitet for medlemmer af amsankenævn i tilfælde, hvor nævnet behandler en klage over en afgørelse truffet af et socialudvalg, hvori et af amsankenævnets medlemmer tilfælde har sæde.

Socialministeren svarede socialudvalget dels med en henvisning til den ovennævnte bestemmelse i § 18 a, dels ved at give udtryk for, at der i forretningsordenen for amsankenævnene ville blive indsat en bestemmelse, der udelukker, at et medlem af et amsankenævn, som tidligere har deltaget i afgørelse af en sag, f. eks. i det sociale udvalg i en kommune, deltager i sagens behandling i

nævnet. Dette tilsagn blev opfyldt med indføjelser af § 9 i forretningsordenen.

Vestsjællands amtskommune har over for socialministeriet oplyst, at amsankenævnet ved behandling af sager fra de to medlemmers hjemstedskommune indkalder de respektive stedfortrædere.

Det er min opfattelse, at der ikke er grundlag for at kritisere, at socialudvalgsmedlemmer har sæde i amsankenævnene, såfremt bestemmelsen i forretningsordenens § 9 respekteres, og såfremt der ikke foreligger speciel inhabilitet efter forretningsordenens § 3. Socialministeriet er imidlertid under hensyn til, at loven nu har virket i 3 år, indstillet på, at spørgsmålet om amsankenævnenes og revaliderings- og pensionsnævnenes virke tages op til vurdering, når der er gjort flere erfaringer med hensyn til nævnenes arbejde. Herunder vil der blive taget stilling til, om der er grundlag for ændringer i reglerne om nævnenes sammensætning.

Til *socialministeren* (10/7 78) af:

Albertsen (S):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang landets 277 kommuner har realiseret det enstrengede behandlingssystem, som bistandsloven forudsætter, og såfremt det kan konstateres, at nogle kommuner ikke efterlever bistandslovens bestemmelser om at realisere det enstrengede system, kan ministeren da pålægge sådanne kommuner snarest at efterkomme loven?«

(Spm. nr. 967).

Begrundelse.

Bistandsloven har nu virket i nogle år, og forarbejdet til at realisere den rundt omkring i kommunerne var mange steder meget udviklet.

Alligevel kan man konstatere, at nogle kommuner tilsyneladende endnu ikke har ændret deres socialstruktur. I så fald skyldes det da, at man på grundlag af indvundne erfaringer har villet realisere en anden struktur og behandlingsform.

Besvarelse (20/7 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Med betegnelsen det enstrengede system sigtes til den ordning, hvorefter den alminde-